

Collectio Missarum de Maria Virgine, Congregatio pro Cultu Divino, Editio Typica, Libreria Editrice Vaticana 1987

Dekretem Kongregacji Kultu Bożego, pod datą 15 sierpnia 1986 roku, otrzymaliśmy editio typica, nowej Księgi liturgicznej *Collectio Missarum de Beata Maria Virgine*. Księga ta nie jest dla nas zaskoczeniem. Od dłuższego czasu bowiem mówiło się o grupie liturgistów i mariologów, tzw. „coetus”, którzy zajmowali się, jak czytamy w Praenotanda nr 19, sprawą pogłębiania Kultu Najświętszej Maryi Panny i opracowaniem formularzy liturgicznych i czytań, służących ubogaceniu nauki o Najświętszej Dziewicy, w liturgii sprawowanej ku Jej czci. Zadaniem wybranej grupy specjalistów było także wydobycie różnych aspektów celebracji, by w należyty sposób wspominały one fakty zbawienia, dokonane przez Boga Ojca w Maryi Dziewicy i zarazem ukazywały tajemnicę Chrystusa i Kościoła. Trzeba tu od razu zaznaczyć, że nie chodzi tu o nowy Mszał ale o dodatek do Mszału powstałego po Vaticanum II.

Collectio Missarum de Maria Virgine, jak czytamy w Praenotanda nr 29, przeznaczone jest przede wszystkim dla sanktuariów maryjnych, by mogła w nich wzrastać prawdziwa pobożność do Matki Chrystusa i by kult Jej poświęcony, tchnął prawdziwym duchem liturgicznym. Dalej wymienia się „wspólnoty Kościoła”, które w soboty w ciągu roku często celebrują wspomnienia Matki Bożej, a które pragną wykorzystać w tym celu różne formularze (nr 34). Do tych wspólnot należą także różne wspólnoty zakonne, dla których bogactwo tekstów eucharystycznych i lektur biblijnych coraz częściej, dzięki Bogu, nie jest sprawą obojętną.

Collectio Missarum de Beata Maria Virgine składa się z dwóch ksiąg. Źródłem podstawowym dla pierwszej księgi „*Collectio Missarum*” był Mszał Rzymski. Niektóre formularze, którymi posługiwaliśmy się tylko jeden raz w roku, dzięki włączeniu ich do „*Collectio*”, będą mogły być wykorzystane także przy różnych innych okazjach. Np. formularz mszalny ku czci Matki Bożej Królowej Wszechświata, który w Mszale Rzymskim znajdujemy pod datą 22 sierpnia, na święto Maryi Królowej, może być wykorzystany przy koronacjach cudownych obrazów Matki Bożej. Innym źródłem dla tego tomu „*Collectio Missarum*” były „*Propria*” poszczególnych Kościołów czy Instytutów Zakonnych, a także pisma Ojców Kościoła odnoszące się do Maryi.

Źródłem podstawowym dla tomu drugiego „*Collectio*” jest Biblia. Wynika to także z tytułu samej Księgi: *Lectionarium pro Missis de Beata Maria Virgine*. Jak podkreśla Wprowadzenie do Księgi (nr 3), mamy tu do wyboru szeroki wachlarz lektur, którymi posługiwano się w różnych wspólnotach eklezyjalnych, zarówno w wiekach poprzednich jak i obecnie. Mają one dopomóc nam celebrować włączenie, wtajemniczenie Maryi w Tajemnicę Chrystusa i Kościoła. Ona zaś dla nas jak wynika z tekstów „*Collectio*” jest szczególną „figurą”, „obrazem” i „wzorem” postępowania.

Całe bogactwo treści, zawiera się w 46 formularzach. Każdy z nich ma swoją Antyfonę na wejście, własny schemat lektur i kompletny schemat eucharystyczny, tzn. Kolektę, Modlitwę nad darami, Modlitwę po Komunii św. „*Collectio*” ma aż 50 prefacji z czego tylko 5 pochodzi z Mszału Rzymskiego, a pozostałe albo wzięte są z „*Propria Missarum*” albo są całkowicie nowe. Materiał więc jest bardzo bogaty. Wszyscy, którzy czczą Maryję, modlą się przez Jej wstawiennictwo i kochają Ją, mogą w celebracji liturgicznej dzięki tej Księdze poznać świadectwo „najbardziej czystej pobożności Kościoła do Matki Bożej. Już oprócz wydania typicznego

w języku łacińskim, ukazało się *Collectio Missarum de Beata Maria Virgine* w języku francuskim. Jako Naród Maryjny, mamy nadzieję, że Księga ta w wydaniu polskim ukaże się możliwie szybko.

Łąd n. Warta

KS. ADAM DURAK SDB

T. FEDERICI, *Per conoscere Lui e la potenza della Resurrezione di Lui*. Per una lettura teologica del lezionario, Edizioni Dehoniane, Napoli 1987, s. 444.

Książka prof. T. Federici, zatytułowana *Aby poznać Jego i moc Jego Zmartwychwstania*, jest zbiorem miesięcznych wykładów profesora, dla kapłanów, osób zakonnych i świeckich przeprowadzonych w latach 1985—1986, we włoskiej diecezji Pozzuoli. Tytuł książki został zaczerpnięty z listu św. Pawła do Flp 3, 10. Istotne jest w nim słowo „poznać”, na co Autor przy ostatnim spotkaniu zwracał mi szczególną uwagę. Bowiem „poznać”, w znaczeniu biblijnym odnosi się do głębokiego doświadczenia życiowego podobnego temu, jakie zachodzi między matką i dzieckiem, między prawdziwymi przyjaciółmi, między oblubienicą i oblubieńcem itp. Wprawdzie w każdej z tych relacji zauważa się coś różnego, ale sprowadza się to wszystko do: całkowitego rozumienia się, wzajemnego zaakceptowania się, do prawdziwej miłości i życia z sobą na zawsze. „Poznać”, to doświadczyć w swoim życiu, jak Kościół, Oblubienica i Matka, szczególnie w niedziele i święta, z miłością prowadzi „wtajemniczonych” synów i córki, do pełni życia Trójcy Świętej. Bez wątpienia, punktem wyjścia jest tu sam Chrystus Zmartwychwstały w Duchu Świętym. Książka ta, przez biskupa diecezji Pozzuoli, który brał udział w wykładach profesora, została nazwana „prawdziwym darem dla Kościoła pielgrzymującego”. Zawiera ona pięć rozdziałów.

Pierwszy rozdział, ukazuje przepowiadanie Słowa Bożego jako „prima carità”, (co tak bardzo podkreślał Sobór Watykański II, np. KK 27; 41), w którym to przepowiadaniu zawsze celebруемy Zmartwychwstałego Chrystusa. Zwraca się tu szczególną uwagę na homilię, jej strukturę celebratywną i mistagogiczną, a także nie brak jej słów krytyki, „co nie jest homilią”.

Rozdział drugi, mający grubo ponad 200 stron, poświęcony jest „poznaniu” Lekcjonarza, cyklu „A”. Wydaje się on być „perłą” całości. Zawiera on bowiem zarówno „prawa interpretacji” biblijnoliturgicznej, całą technikę podejścia do tekstu, powiązań, uchwycenia sensu globalnego, łącznie z całym „symbolizmem” Słowa Bożego jak i „znakami”. W rozdziale tym wnikliwie są analizowane poszczególne teksty i „znaki”: Wigilii Paschalnej, Wielkiego Postu i Okresu Zwykłego. Oczywiście centrum jest tu Ewangelia, z której płyną dla nas, podczas celebracji, ożywcze treści dla całego przeżywanego Misterium. Można powiedzieć, że rozdział ten ukazuje nam, jak Chrystus Zmartwychwstały podczas celebracji roku liturgicznego, jest cały czas obecny ze swoimi wiernymi uczniami.

Trzeci rozdział tej książki, poświęcony psalmom, ukazuje nam „modlitwę Chrystusa” i „modlitwę Kościoła”. Najpierw Autor ukazuje „Psalterz” jako cudowny zbiór modlitw, próśb i hymnów, przedstawiając je według znanego nam podziału. Podkreśla w tym rozdziale szczególne znaczenie Jutrzni i Nieszpór oraz celebrowanej Liturgii Godzin przez biskupa i jego prezbiterium.

Rozdział czwarty uwypukla uwiłowany temat profesora Federiciego: Kościół Oblubienica i Matka, Święty i Powszechny, widziany oczyma Ojców Kościoła. Kościół Apostolski, ciągle się rozrastający, dzięki zbawczej